

УДК 347.73(477)

А.А. КОВАЛЕНКО, Київський міжнародний університет

КОНТРОЛЬНІ ПОВНОВАЖЕННЯ РАХУНКОВОЇ ПАЛАТИ УКРАЇНИ У ГАЛУЗІ МІСЦЕВИХ ФІНАНСІВ

Ключові слова: місцеві фінанси, Рахункова палата, фінансовий контроль

Побудова правової, демократичної держави вказує на необхідність існування специфічного органу фінансового контролю яким є Рахункова палата України. Це єдиний контролюючий суб'єкт, правовий статус якого визначено у Конституції України (стаття 98) [1].

Питанням організації і діяльності Рахункової палати України присвячують свої праці науковці, зокрема Л.А. Савченко, В.К. Симоненко та інші. В їх публікаціях відображаються, в основному, загальні проблеми проведення цією інституцією фінансового контролю щодо державних фінансів. У Конституції України зазначається, що Рахункова палата здійснює контроль за надходженням коштів до Державного бюджету України та їх використанням від імені Верховної Ради України. Із змісту такої норми Основного закону не зовсім зрозуміло чи здійснює ця інституція контроль місцевих фінансів. Відповідно особливості здійснення контролю стосовно місцевих фінансів Рахунковою палатою залишилися поза увагою вчених та не досить чітко визначені у чинному законодавстві.

Від того наскільки ефективно проводиться контроль за місцевими фінансами, залежить і стан фінансової дисципліни у сфері державних фінансів. Це пов'язано, зокрема, з тим, що місцеві фінанси є невід'ємною частиною публічних фінансів, що, у свою чергу, обумовлено існуванням місцевого самоврядування. Звідси і необхідність вивчення та дослідження як чинного законодавства Укра-

їни і міжнародних документів, що стосуються проведення контролю стосовно місцевих фінансів так і практики діяльності Рахункової палати України в цій сфері. Відповідно новизна статті полягає в розкритті сутності контрольних повноважень Рахункової палати України щодо місцевих фінансів, визначенні шляхів підвищення ефективності такого контролю та розробці пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства, що стосується організації фінансового контролю місцевих фінансів.

Майже у всіх державах існують контрольно-рахункові органи, які мають різні назви, але вважаються вищими органами фінансового контролю, що здійснюють зовнішній контроль. Хоча чинне законодавство нашої держави не містить норми про те, що Рахункова палата України є вищим органом фінансового контролю, але із змісту її функцій та визнання міжнародними контрольними організаціями, можна зробити висновок про те, що вона є таким суб'єктом, але із досить обмеженими повноваженнями. Зауважимо, що у ч.4 ст.26 Бюджетного кодексу України [2] відмічається, що Рахунковою палатою здійснюється зовнішній контроль.

На необхідність існування суб'єктів зовнішнього контролю, та їх повноваження у сфері місцевих фінансів вказується у Лімській декларації керівних принципів контролю [3]. Так, у статті 24 «Контроль організацій, що отримують субсидії (дотації)» цього документу вказується, що Вищий контрольний орган повинен мати повноваження перевіряти використання субсидій (дотацій), отриманих з державних коштів. У випадках, коли сума субсидій (дотацій) є значною за абсолютним значенням або відносно розміру доходу чи капіталу організації, що її отримує, контроль може, за необхідності, охоплювати всю систему управління фінансами такої організації. Хоч не зовсім чітко, але про такий контроль йдеться й у інших міжнародних документах, зокрема: Декларації про загальні принципи незалежності діяльності вищих органів фінансового контролю держав-

учасниць Співдружності Незалежних Держав [4] (у пункті 20 до об'єктів контролю (аудиту) Вищих органів фінансового контролю віднесено весь процес управління фінансовими ресурсами і власністю держави, включаючи: управління доходами та здійснення видатків із державного бюджету і державних фондів; управління фінансами, що здійснюють органи управління адміністративно-територіальних одиниць); Мексиканській декларації незалежності [5] (принцип 3 «Достатньо широкі повноваження та повна свобода дій при виконанні функцій Вищими органами фінансового контролю» передбачає, що Вищий орган фінансового контролю повинен бути наділений повноваженнями здійснювати аудит використання державних коштів, ресурсів чи майна отримувачем або бенефіціарієм незалежно від його юридичного статусу).

У Законі України «Про Рахункову палату» [6] на жаль окремою статтею не виділено повноваження Рахункової палати щодо контролю місцевих фінансів чи будь-яких їх складових, але із змісту інших норм зрозуміло, що цей державний орган здійснює такий контроль. Так, до завдань Рахункової палати України у галузі місцевих фінансів можна віднести: організацію і здійснення контролю за витрачанням бюджетних коштів, за обсягами, структурою та їх цільовим призначенням; визначення ефективності та доцільності видатків державних коштів; аналіз встановлених відхилень від показників Державного бюджету України та підготовка пропозицій про їх усунення. Відповідно до вказаних завдань ця інституція: здійснює контроль за виконанням Державного бюджету України, фінансуванням загальнодержавних програм в частині, що стосується використання коштів Державного бюджету України; здійснює за дорученням Верховної Ради України контроль за виконанням Державного бюджету України за поквартальним розподілом доходів і видатків відповідно до показників цього бюджету; перевіряє законність та ефективність використання фінансових ресурсів, що

виділяються з Державного бюджету України на виконання загальнодержавних програм. Законодавством визначено і повноваження Рахункової палати, які в тому числі стосуються і місцевих фінансів. Так, ця інституція: проводить фінансові перевірки, ревізії у органах місцевого самоврядування, підприємствах, установах, організаціях, тощо у тій частині їх діяльності, яка стосується використання коштів Державного бюджету України; організовує і проводить оперативний контроль за використанням коштів Державного бюджету України за звітний період; проводить комплексні ревізії і тематичні перевірки по окремих розділах і статтях Державного бюджету України; проводить експертизу проектів Державного бюджету України, а також проектів законів та інших нормативних актів, міжнародних договорів України, загальнодержавних програм та інших документів, що стосуються питань державного бюджету і фінансів України. У даному випадку під поняттям «фінанси України» наш законодавець мабуть мав на увазі всі їх види, в тому числі і місцеві фінанси.

У пункті 1.5 Стандарту Рахункової палати «Порядок підготовки і проведення перевірок та оформлення їх результатів» (затверджений постановою Колегії Рахункової палати № 28-6 від 27.12.2004 р.) [7] більш детально визначено підконтрольні суб'єкти до яких віднесено і органи місцевого самоврядування в частині використання ними коштів Державного бюджету України, а також інші юридичні особи, незалежно від форм власності, в разі отримання ними коштів Державного бюджету України, інші об'єкти в тій частині їх діяльності, яка стосується використання коштів Державного бюджету України. Кабінет Міністрів України при внесенні на розгляд Верховної Ради України проектів законів про надання органам місцевого самоврядування окремих повноважень органів виконавчої влади, одночасно подає пропозиції про особливості їх фінансування за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету

окремих загальнодержавних податків, а також передачі в комунальну власність чи в користування органів місцевого самоврядування відповідних об'єктів державної власності. Звідси і виникає необхідність контролю Рахунковою палатою України використання бюджетних коштів у частині фінансування делегованих місцевому самоврядуванню повноважень органів виконавчої влади по доходах і видатках. Про такий контроль йдеться і у статті 110 Бюджетного кодексу України.

Важливу роль під час проведення контролю у сфері місцевих фінансів відіграють територіальні представництва Рахункової палати, тобто структурні підрозділи її апарату у регіонах. Відповідно до Положення про територіальне управління Рахункової палати (затверджено наказом Голови Рахункової палати № 78 від 28.07.2004 р.) [8] територіальне управління здійснює контроль за використанням коштів Державного бюджету України установами, організаціями, підприємствами, розташованими на території Автономної Республіки Крим, областей, у містах Києві та Севастополі, місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування цих територій. На відміну від Закону України «Про Рахункову палату», у Положенні про територіальне управління Рахункової палати чітко зазначається, що однією із функцій Управління є здійснення контролю за використанням міжбюджетних трансфертів, які надаються з Державного бюджету України місцевим бюджетам, та проведення аналізу міжбюджетних відносин. Враховуючи важливість такої функції у 2007 році у кожному територіальному управлінні було створено відділ з питань соціальної політики, гуманітарної сфери та бюджетних трансфертів. Окрім цього, надходження та використання коштів державного бюджету в регіонах у 2007 році було одним із основних напрямів діяльності Рахункової палати України. Звідси необхідність чіткого визначення у Законі України «Про Рахункову палату» повноважень Рахункової палати України щодо

місцевих фінансів.

Рахункова палата проводить контроль у сфері місцевих фінансів (формуванням та виконанням бюджетів) у таких формах: попередній, поточний та наступний (у матеріалах Рахункової палати остання форма фінансового контролю має назву подальший). Так, у 2008 році Рахунковою палатою здійснювався контроль бюджетів трьох років - 2009 року (на стадії формування проекту бюджету), 2008 року (в ході поточного виконання) та 2007 року (виконаного бюджету, використаних коштів, інше).

Попередній контроль передбачав здійснення контрольних дій щодо аналізу міжбюджетних відносин, надання субсидій, тощо місцевим бюджетам. Наприклад, оцінюючи проект Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» Рахунковою палатою зроблено висновок про те, що незважаючи на застосування нових підходів, проектом державного бюджету не передбачено принципових змін в частині формування прогнозних обсягів місцевих бюджетів та міжбюджетних відносин. Результати проведеного аналізу та оцінки законопроекту свідчать про застосування як діючої практики, так і окремих нових підходів в частині формування міжбюджетних відносин, розрахунків прогнозних обсягів доходів та видатків місцевих бюджетів. У процесі роботи над удосконаленням формули розподілу трансфертів між державним бюджетом та місцевими бюджетами до прогнозного обсягу видатків, які враховувалися при визначенні розміру міжбюджетних трансфертів, включено видатки, що у поточному році фінансуються за рахунок окремих програм, субвенцій та додаткових дотацій, передбачених у державному бюджеті [9].

Важливе значення має проведення поточного контролю. Відповідно у Законі України «Про Рахункову палату» про це йдеться в окремій статті 22, зокрема відмічається, що Рахункова палата у ході виконання Державного бюджету України контролює повноту і своєчасність грошових надходжень, фактич-

не витрачання бюджетних асигнувань, у тому числі коштів загальнодержавних цільових фондів, у порівнянні з затвердженими показниками Державного бюджету України, виявляє відхилення та порушення, проводить їх аналіз, вносить пропозиції щодо їх усунення.

Так, у Висновках щодо виконання Державного бюджету України за дев'ять місяців 2008 року, який підготовлено департаментом з питань бюджетної політики і затверджений постановою Колегії Рахункової палати, навіть міститься окремий розділ 5 «Міжбюджетні трансферти та місцеві бюджети». Оцінюючи виконання Державного бюджету України за дев'ять місяців 2008 року Рахункова палата прийшла до висновку, що в поточному році продовжувалася централізація бюджетних ресурсів. У звітному періоді за рахунок трансфертів із державного бюджету забезпечено 45,4 відсотки доходів місцевих бюджетів без урахування коштів, що надійшли із загального фонду бюджету до бюджету розвитку, який є складовою частиною спеціального фонду. У той же час Кабінетом Міністрів України несвоєчасно затверджувалися порядки використання окремих субвенцій. У результаті затримки прийняття окремими головними розпорядниками та місцевими органами виконавчої влади управлінських рішень в частині використання субвенцій кошти місцевим бюджетам перераховувалися несвоєчасно, що негативно впливало на проведення відповідних видатків. Доходи місцевих бюджетів, без урахування коштів, що надійшли із загального фонду до бюджету розвитку, становили 99 млрд. 213,6 млн. грн. або 72,5 відсотків річного обсягу, затвердженого відповідними радами (136 млрд. 820,1 млн. гривень). Видатки місцевих бюджетів, без урахування коштів, що передаються із загального фонду до бюджету розвитку, який є складовою спеціального фонду, проведені у загальній сумі 90 млрд. 299,4 млн. грн. або 64,9 відсотків річних обсягів, затверджених відповідними радами (139 млрд. 182,5 млн. грн.), та більше минулорічних показників на 25 млрд. 325 млн.

грн. або 39 відсотків [10].

Звичайно такий контроль надає можливість до кінця бюджетного року виправити ситуацію, що склалася у сфері місцевих фінансів, а отже має важливе значення.

Наступний контроль передбачає проведення перевірки після використання коштів, тощо. Прикладом здійснення наступного контролю є проведення у 2007 році перевірки Рахунковою палатою ефективності використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з виплат працівникам навчальних закладів у 2005-2006 роках. Так, провівши такі контрольні дії, Рахункова палата відмічає, що внаслідок несвоєчасного прийняття рішень Кабінетом Міністрів України, місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування (в основному, на обласному рівні) та по рушення вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.04.2002 року № 490, яка регулює порядок та терміни перерахування міжбюджетних трансфертів в регіонах, значні їх обсяги тривалий час не перераховувались на рахунки розпорядників коштів нижчого рівня - установ та організацій освіти [11].

Відповідно до чинного законодавства Рахункова палата щодо місцевих фінансів проводить перевірки, ревізії та аудит ефективності.

Метою перевірки (ревізії) як зазначається у Стандарті Рахункової палати «Порядок підготовки і проведення перевірок та оформлення їх результатів» [7] є встановлення стану справ щодо використання коштів Державного бюджету України, інших державних коштів, пов'язаних з Державним бюджетом України та його оцінка з точки зору законності, ефективності та доцільності.

Наприклад, перевірка надання та ефективності використання у 2005-2006 роках коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на виконання інвестиційних проектів, соціально-економічний розвиток регіонів та упередження аварій на об'єктах комунальної власності показала, що Кабінетом Міністрів України за поданням окремих

місцевих державних адміністрацій, в порушення порядків використання коштів субвенції на 2005 і 2006 роки, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 20.07.2005 р. № 644 «Про затвердження Порядку надання субвенції з Державного бюджету України місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток регіонів, виконання заходів з упередження аварій та запобігання техногенним катастрофам у житлово-комунальному господарстві та на інших аварійних об'єктах комунальної власності і на виконання інвестиційних проектів у 2005 році» та від 09.03.2006 р., № 270 «Про реалізацію статті 54 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», включено до переліку для фінансування за рахунок субвенції об'єкти на суму 34,1 млн. грн. з терміном закінчення будівництва 2008-2011 роки (замість встановленого терміну - 2006-2007 роки), а для бюджетів Донецької і Хмельницької областей передбачено видатки на фінансування об'єктів державної форми власності у сумі 11,6 млн. грн. замість об'єктів комунальної власності та виділено 2,7 млн. грн. для трьох об'єктів (Івано-Франківської, Закарпатської та Чернівецької областей) на погашення заборгованості за виконані роботи у минулі періоди [12]

Особливості проведення Рахунковою палатою аудиту ефективності визначені у Загальних рекомендаціях з проведення аудиту ефективності використання державних коштів (далі Загальні рекомендації) [13], але на жаль вони дійсно є загальними і не відображають специфіку контролю наприклад, міжбюджетних трансфертів. Вважаємо, що Рахунковій палаті необхідно використовувати позитивний досвід роботи Головкин України, яке видає відповідні методичні рекомендації щодо проведення аудиту різних підконтрольних суб'єктів тощо. Це на наш погляд сприятиме ефективності такого аудиту.

Як зазначається у Загальних рекомендаціях, завданнями аудиту ефективності є визначення економічності, продуктивності і ре-

зультативності використання державних коштів. Так, у 2007 році Рахунковою палатою проводився: аудит ефективності використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво і придбання житла; аудит ефективності використання у 2005-2007 роках субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам Автономної Республіки Крим на соціально-економічний розвиток; аудит ефективності використання у 2005-2007 роках субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток тощо.

Наприклад, під час аудиту ефективності використання у 2005-2007 роках субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на соціально-економічний розвиток аудитором Рахункової палати встановлено, що в Автономній Республіці Крим, Волинській, Тернопільській та Дніпропетровській областях з порушенням норм Закону використано 32,7 млн. грн. субвенцій з державного бюджету, передбачених на соціально-економічний розвиток цих територій [12].

На сьогодні все частіше можна зустріти думку про те, що Рахункова палата має бути Вищим органом фінансового контролю в нашій державі. Дійсно, враховуючи міжнародні документи ця інституція повинна мати специфічні повноваження.

Л.А. Савченко вважає за доцільне наділити її певними функціями по координації фінансового контролю, надати право визначати основні напрямки державного фінансового контролю, узгоджувати плани проведення контрольних заходів, програми спільних перевірок та ревізій, аналізувати їх результати та узагальнювати і поширювати досвід діяльності органів фінансового контролю [14, с.310]. Інші науковці вказують на доцільність створення Міністерства державного контролю України, закріпивши в Конституції України його місце та роль у системі органів державної влади [15, с.30, 31]. Треті пропонують створити на рівні центрального органу виконавчої влади відповідний орган із спеціальним статусом – Комі-

тет з питань державного контролю у сфері виконавчої влади [16, с.10].

Зауважимо, що питання створення координаційного контрольно-рахункового органу та централізації фінансового контролю піднімалося ще за часів існування Союзу РСР. Пропонувалося створити загальносоюзний Комітет державного економічного контролю СРСР [17, с.10], Державний комітет з контролю за збереженням соціалістичної власності з підпорядкуванням йому не лише контрольно-ревізійних органів, а й відповідних підрозділів правоохоронних органів) [18, с.14-16], координаційні ради з питань контрольно-ревізійної роботи на рівні Союзу, союзних республік, автономних РСР, країв, областей, міст і районів [19, с.21]. На наш погляд саме Рахункова палата України може бути визнана координуючим органом у сфері фінансового контролю. Це сприятиме ефективності контрольних дій всіх суб'єктів і щодо місцевих фінансів.

Із зазначеного зрозуміло, що в Україні реальна система спеціального фінансового контролю зі сторони Рахункової палати за всіма інститутами, або складовими місцевих фінансів практично відсутня.

У засобах масової інформації, в юридичній та економічній літературі все частіше звертається увага на питання розширення фінансової автономії органів місцевого самоврядування, яку необхідно розвивати в силу вимог Конституції України [1] (зокрема, ст.142, 143), Європейської хартії про місцеве самоврядування [20], Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [21] тощо. Проте підвищення рівня фінансової автономії потребує запровадження певних спеціальних процедур фінансового контролю в державі, зокрема, за фінансовою діяльністю органів місцевого самоврядування. У такому випадку слід приділяти більше уваги зовнішньому фінансовому контролю. І тут доречно буде запозичити зарубіжний досвід.

Так, у Франції створено регіональні раху-

нкові палати – спеціальні органи фінансового контролю за діяльністю місцевої влади. Це свого роду органи судового характеру, які можуть навіть зобов'язати місцевий орган влади скасувати рішення, що суперечить закону. Регіональні рахункові палати здійснюють також особливий контроль за місцевими бюджетами. Так, якщо бюджет комуни не прийнято до 31 березня, поточного року, префектом департаменту (представник уряду в регіонах, який подає до регіональної рахункової палати матеріали про фінансову діяльність комун та інших органів місцевої влади) негайно звертається до відповідної регіональної рахункової палати, яка протягом місяця ухвалює публічне рішення. Бюджет комун у цей період регулюється префектом, а муніципальна рада втрачає право на управління бюджетом [22, с.373-374]. Як бачимо, фінансова автономія місцевих органів влади знаходиться під жорстким зовнішнім фінансовим контролем. І це ніяким чином не є обмеженням їх діяльності, це лише запорука підвищення ефективності формування та використання місцевих фінансів, забезпечення законності фінансової діяльності органів місцевого самоврядування.

Оскільки у статті 4 Лимської декларації керівних принципів контролю [3], йдеться про громадські кошти, до яких на наш погляд відносяться і місцеві бюджети, то доцільно надати територіальним представництвам Рахункової палати України право контролю місцевих бюджетів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України (із змінами і доп.). – К. : Атіка, 2006 – 64 с.
2. Бюджетний кодекс України : від 21.06.2001 р. // Урядовий кур'єр. – 25.07.2001. – № 131. – С. 5-12 (із наступними змінами і доповненнями).
3. Лимская Декларация руководящих принципов контроля // Правовое регулирование государственного финансового конт-

роля в зарубіжних країнах. Аналітичний огляд і збірник нормативних документів / Складові: С. О. Шохін, В. І. Шлейников. Аналітичний розділ і заг. ред. С. О. Шохіна. – М. : Прометей, 1998. – С. 42–51.

4. Декларація про загальні принципи діяльності вищих органів фінансового контролю держав-учасниць Співдружства Незалежних Держав [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ach.gov.ru>.

5. Мексиканська Декларація незалежності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ach.gov.ru>.

6. Закон України «Про Рахункову палату»: від 11.07.1996 р., № 315/96-ВР // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141 (із змінами, внесеними рішенням Конституційного Суду України від 23.12.1997 р., № 7-зп).

7. Стандарт Рахункової палати «Порядок підготовки і проведення перевірок та оформлення їх результатів» / затв. постановою Колегії Рахункової палати : від 27.12.2004 р., № 28-6 // Офіційний вісник України. – 2005. – № 5. – Ст. 297.

8. Положення про територіальне управління Рахункової палати / затв. наказом Голови Рахункової палати : від 28.07.2004 р., № 78 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

9. Висновки за результатами аналізу та експертизи проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік»: підготовлено департаментом з питань бюджетної політики і затверджено постановою Колегії Рахункової палати. – 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

10. Висновок щодо виконання Державного бюджету України за дев'ять місяців 2008 року підготовлено департаментом з питань бюджетної політики і затверджено постановою Колегії Рахункової палати. – 2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

11. Про результати перевірки ефективності використання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з виплат працівникам навчальних закладів у 2005-2006 роках / матеріали Рахункової палати [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>

12. Звіт Рахункової палати України за 2007 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

13. Загальні рекомендації з проведення аудиту ефективності використання державних коштів: затверджені постановою Колегії Рахункової палати № 18-4 від 12.07.2006 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ac-rada.gov.ua>.

14. Савченко Л. А. Правові основи фінансового контролю : навч. посібник / Л. А. Савченко. – К. : Юрінком Інтер, 2008. – 504 с.

15. Шевчук В.О. Розвиток системи суб'єктів фінансового контролю / В.О. Шевчук // Фінанси України. – 1998. – № 8. – С. 30–31

16. Базась М.Ф. Методика і організація фінансового контролю в Україні : автореф. дис. канд. екон. наук : спец. 08.06.04 / М. Ф. Базась ; Київськ. нац. економічний ун-т. – К., 1999. – 18 с.

17. Ветчинин В. Г. За создание единой системы контроля / В. Г. Ветчинин // Бухгалтерский учет. – 1988. – № 4. – С. 10.

18. Черкасов В. Н. Ведомственный финансовый контроль: предложения, итоги, обсуждения / В. Н. Черкасов // Бухгалтерский учет. – 1988. – № 6. – С. 14–16.

19. Соловьев Г. А. Направления перестройки контрольно-ревизионной работы / Г. А. Соловьев // Бухгалтерский учет. – 1988. – № 1. – С. 21.

20. Європейська Хартія місцевого самоврядування / ратифікована Верховною Радою України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.

21. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» : від 27.05.1997 р., № 280/97-ВР // ВВР України. – 1997. – № 24. – Ст. 170 (із наступними змінами і доповненнями).

22. Кравченко В. І. Місцеві фінанси України : навчальний посібник / В. І. Кравченко. – К. : Товариство «Знання» ; КОО, 1999. - 487 с.

Коваленко А. А. Контрольні повноваження Рахункової палати України у галузі місцевих фінансів / А. А. Коваленко // Форум права. – 2009. – № 1. – С. 260–267 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2009-1/09kaagmf.pdf>

Акцентується увага на контрольних повноваженнях Рахункової палати України щодо місцевих фінансів, розкривається їх сутність, аналізуються форми та методи такого контролю, вказується на доцільність вдосконалення чинного законодавства.

Коваленко А.А. Контрольные полномочия Счетной палаты Украины в сфере местных финансов

Акцентируется внимание на контрольных полномочиях Счетной палаты Украины относительно местных финансов, раскрывается их сущность, анализируются формы и методы такого контроля, указывается на целесообразность усовершенствования действующего законодательства.

Kovalenko A.A. Control Powers of the Account Chamber of Ukraine in the of Local Finances

Attention is accented to the control powers of the Account chamber of Ukraine in relation to local finances and their essence opens up. Forms and methods of such control are analyzed, also specified on expedience of perfection of current legislation.

Форум права Форум